

Comença la Quaresma de 2015

► El proper dia 18 de febrer és Dimecres de Cendra, amb què comença el temps de Quaresma. Com diu el *Catecisme de l'Església Catòlica*, «l'Església s'uneix cada any, durant els quaranta dies de la Quaresma, al misteri de Jesús al desert» (n. 540). Durant aquest temps fort de la pràctica penitencial es recomanen sobretot la pregària, el dejuni i l'almoïna. També la recepció del sagrament de

la penitència o de la reconciliació amb Déu i amb els germans. Tot orientat a la propera celebració de la Pasqua de Resurrecció.

GLOSSA

Peticció confiada i joiosa lloança

Un matrimoni que aviat celebrarà cinquanta anys de casat pregava cada nit amb els fills quan aquests eren infants i adolescents. Les pregàries espontànies acabaven sempre amb un parenostre. Els fills s'han fet grans, ja no són a casa, i han creat les seves pròpies famílies. El pare i la mare resten a la llar familiar i cada nit segueixen fent una estona de pregària que comença amb el parenostre; després, un seguit d'intencions a cadascuna de les quals afegeixen una avemària, demanant a Maria que, amb el seu amor de mare, en sigui intercessora. Posen davant Déu la seva senzilla pregària pel papa Francesc, perquè el Pare de tots l'ajudi en el seu servei a l'Església, poble de Déu; per ells dos, perquè l'amor que els uneix segueixi ben viu; per les disset persones que integren la seva família —els matrimonis dels fills i els néts—, perquè es mantinguin units i fidels al seguiment de Jesús; per tots els qui pateixen i passen dificultats de tot tipus, perquè l'amor i la misericòrdia de Déu es faci present a les seves vides, també l'ajuda i la solidaritat de les altres persones; per la pau al món entre les

persones, els pobles, les diferents religions i les diverses maneres de pensar; pel país, per la bona convivència entre els ciutadans i perquè els governants tinguin una especial preocupació pels més desfavorits. Així fan cada dia, en essència, amb les variacions que el moment demana o aconsella. Durant el temps de Nadal i fins a la Candelera, han fet la pregària davant el pessebre, espai familiar que ha aplegat petits i grans de la família tots aquests dies.

Són i se senten pares i avis. El trobament amb Jesús ha donat sentit a les seves vides. Consideren la pregària com un camí que apropa a Ell. En volen continuar donant testimoni als fills i néts per ajudar-los en el seu caminar per la vida. «Viviu tots units, tingueu els mateixos sentiments, estimeu els germans, si-gueu afectuosos i humils» (1Pe 3,8). Saben que tot és en mans de Déu, el seu reconeixement en la pregària és petició confiada i joiosa lloança. «Que el Senyor confirmi cada dia l'amor que em té. I cada nit entonaré el meu cant, faré una pregària al Déu que m'és vida» (Sl 42,9).

Enric Puig Jofra, SJ

AGENDA

- **Del 13 al 16**, Consistori de nous cardenals, a Roma.
- **Dimecres 18**, Dimecres de Cendra, Missa a la Catedral, 18.30 h.
- **Del 20 al 22**, Joventut, convivència majors de 18 anys, a les Teresianes.
- **Dissabte 21**, Missa comiat-homenatge a Mn. Manel Domènech, a Peníscola, 12.30 h.
- **Diumenge 22**, Pressa de possessió del nou bisbe de Barbastro-Monzón, Mons. Ángel Javier Pérez Pueyo, a les 17 h.

PARAULES DE VIDA

Quaresma: temps de veritat

Dimecres que ve, amb el ritu ple de sobrietat de la imposició de la cendra i amb el primer dejuni quaresmal, iniciem la preparació per a la celebració de la Pasqua. És un temps litúrgic durant el qual l'Església ens vol ajudar a que visquem la Pasqua «no amb el vell llevat de la dolenteria i la malícia, sinó amb els pans sense llevat de la sinceritat i la veritat» (1Co 5,8).

Sinceritat i veritat. Dos paraules que ens introdueixen en el nucli del temps quaresmal. Sant Joan Pau II, en un dels missatges de

Quaresma que va dirigir a l'Església, ens diu que la Quaresma és el temps de la veritat de la nostra vida. Per això, us invito a que durant aquest temps, en els nostres moments d'oració, en l'escolta de la Paraula de Déu i en la celebració de l'Eucaristia, en els temps de recés espiritual i de reflexió,

ens acompanyen tres preguntes que ens poden ajudar a descobrir l'orientació real que estem vivint i la direcció que li hauríem de donar, si és que és necessari introduir canvis en la nostra vida.

Quina és la veritat de la meua vida davant Déu? Al llarg d'un dia, d'una manera moltes vegades inconscient, ens fem preguntes, que són l'expressió de les preocupacions que tenim en el nostre cor. Ens preguntem pel que els altres pensen de nosaltres, per l'èxit de les nostres obres i dels nostres projectes, etc... El que ens inquieta en el nostre cor es reflecteix en les preguntes que ens plantejem en la nostra ment. Apareix Déu en eixe horitzó de la meua vida? Em pregunto alguna vegada si el que faig, el que penso, el que dic o el que decideixo sobre la meua vida estan d'acord amb la seua voluntat? Tinc com a principal meta viure en la seua gràcia i amistat? És Déu l'horitzó real de la meua vida i dels meus actes o és el gran absent en el meu dia a dia? Si estic lluny de Déu, ara és el temps de la gràcia i de tornar a Ell.

Quina és la meua veritat davant de les coses que m'ofereix la vida? Estan els béns al servei de la meua vida o estic vivint esclavitzat a l'afany de tindre i posseir? La temptació de pensar que la possessió de les coses condueix a la felicitat és tan falsa com freqüent. És falsa, perquè quan ja hem aconseguit quelcom que desitjàvem immediatament apareixen en nosaltres noves ambicions. És freqüent, perquè les coses ens donen una seguretat aparent. El dejuni és un gest de llibertat enfront del poder esclavitzant de les coses, un poder que pot tancar el nostre cor a Déu i als germans.

Quina és la veritat de la meua vida enfront el germà? En primer lloc, enfront el germà amb qui necessito reconciliar-me. Tots tenim necessitat de demanar perdó i tots tenim quelcom que perdonar a algú. L'Església ha de ser un lloc de perdó i de reconciliació. En segon lloc, enfront del germà necessitat: Estic disposat a compartir les meues coses amb aquell que té més necessitat que jo?

Que la pràctica de l'oració, el dejuni i l'almoïna ens ajuden a viure aquesta Quaresma com un temps de gràcia.

Que el Senyor ens acompanye en aquest camí quaresmal.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

ENTREVISTA

▶ **LLUM DELÀS**

L'alegria de la fe

La religiosa del Sagrat Cor i psicòloga Llum Delàs assegura que hi ha un abans i un després de l'*Evangelii Gaudium*. La novetat d'aquesta exhortació, com a estil de transmetre i comunicar la fe, és «l'alegria, que brolla del cor quan aquest es deixa amarrar de l'amor de Déu que rebem gratuïtament cada dia si ens deixem treballar i acollir per Ell en el silenci i en l'escolta de la seva Paraula, Jesús».

Què està canviant el papa Francesc quant a la transmissió de la fe?

Els canvis es fan entre tots. Ell orienta a deixar de banda les transmissions avorrides, fetes de normes, lleis i doctrines proselitistes per a impulsar una catequesi de proposició, d'invitació a ser feliç i fer feliços els altres, de buscar companys de camí per mostrar al món que passar per aquesta vida fent el bé transforma la realitat i la mateixa religió. Una religió feta de rigideses allunya; feta d'amor més fort que la mort uneix, pacífica, contagia.

Tenim la teoria clara, però aplicar-la és el que costa...

La conversió de la nostra pròpia vida i la conversió de les comunitats que seguim Jesús és sempre difícil. Estem pagats de nosaltres mateixos. Tendim a pensar que són els altres els qui s'han de convertir. Ens costa perquè, en comptes de mirar-lo a Ell, ens acontentem amb seguir línies de pensament amb les quals estem d'acord.

Per què la crisi és una oportunitat evangelitzadora?

Perquè és una greu dificultat per a moltes persones properes. Estem preocupats i ocupats a tornar a donar sortida a persones i famílies que han caigut en un clot i no saben sortir a la superfície o no poden. Evangelitzar és escoltar aquesta realitat; amb amor, amb comprensió, donant la mà i procurant poder dir aquell «aixeca't i camina» de Jesús amb fets compromesos.

Òscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pels exclosos

Senyor misericordiós, tu m'has concedit el coratge de sentir que tens necessitat de mi, dóna'm també la força d'estimar els exclosos tant com tu m'estimes i tens necessitat de mi.

Senyor, tu saps que ser exclòs significa ser el més pobre entre els pobres.

Fes que esdevinguem tots rics en el teu Regne a la terra, sabent que tu tens necessitat de nosaltres, i que nosaltres tenim necessitat els uns dels altres.

El teu amor, la teva misericòrdia i la teva presència són els tresors més grans en la meua vida. Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

Educar a los hijos con una nueva relación

De entrada, quiero puntualizarle bien clara esta premisa: siempre que surge una nueva persona en la vida de un progenitor, se suelen producir cambios radicales en la relación que este mantenía con los

hijos. No se trata de que un padre deje de lado a los críos, pero sí que compruebo que se produce un relajamiento en el ámbito de los afectos (aunque puede ser temporalmente), ya que ahora se vuelcan preferentemente en la nueva pareja.

«Desde que papá sale con María José, su nueva novia, las cosas ya no son iguales entre nosotros. Le noto distante y tenso. Ya no está pendiente de mí como lo estaba antes, cuando me decía que era la *niña de sus ojos*. Ahora sólo está pendiente de ella.» (Añoranza de una niña de ocho años)

«No puedo tolerar las caricias y besos que le da mi padre a su novia, porque nunca vi que se los diera a mi madre.» (Confesión de una niña de diez años, celosa de la nueva relación de su padre)

Aquí es donde se demuestra si los padres están realmente pendientes de la educación y de la estabilidad emocional de sus hijos. Muchos niños se hacen un lío, porque están muy atentos a las relaciones afectivas y sexuales de sus padres. Si la cosa «va en serio», consejo comunicárselo al niño o niños. Otra cuestión peliaguda es la semántica a emplear. Evitemos los *amores mercuriales*, que se unen y desunen como las bolitas de mercurio salidas de un termómetro roto y pueden llevar de cráneo a los hijos, y a nosotros también.

Dr. Paulino Castells

(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Un tres en uno para la Cuaresma

¿Nos oxidamos? ¿Quizás se nos oxida el corazón? ¿Cogemos algunas manías o bien la inercia de una voluntad menos recta o tal vez un exceso de mirarnos en el espejo de nuestro propio yo...? No nos iría mal un buen lubricante, un *tres en uno* que nos retorne la agilidad en nuestro camino.

Oración, ayuno y limosna, tres soluciones en una, que se nos propondrán desde el próximo Miércoles de Ceniza. Tres medios convertidos en una sola cosa: «Oración, ayuno, misericordia son una cosa sola, y reciben vida la una de la otra. El ayuno es el alma de la oración y la misericordia es la vida del ayuno.» (San Pedro Crisólogo)

En las palabras del profeta —«Convertíos a mí de todo corazón» (Joel 2,12)— encontramos nuestro centro: Jesucristo es nuestro modelo. Tres cosas unificadas en una, en Él y en nuestros hermanos. Nuestro corazón convertido sea de alguna manera «el amor en el corazón de la Iglesia» (Papa Francisco, Manila, 16 de enero de 2015).

Para conseguirlo, el Papa nos pide: «Fortaleced vuestros corazones». Ilusionados, acojamos la gracia reconciliadora del Señor. Él es nuestra fuerza. Como hizo María, nuestra alegría sea acoger la Palabra del Señor.

Hna. M. de los Angeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

16. ■ Dilluns (litúrgia hores: 2a setm.) [Gn 4,1-15.25 / SI 49 / Mc 8,11-13]. Sant Onèsim, bisbe; santa Juliana, vg. i mr.; sant Honest; beat Joan de Sant Domènec, mr.; beat Simó de Càscia, prev. agustinià.

17. ■ Dimarts [Gn 6,5-8;7,1-5.10 / SI 28 / Mc 8,14-21]. Sant Aleix Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fund. Servents de Maria o servites (1304, OSM). Sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.

Comença el temps de Quaresma

18. ■ Dimecres de Cendra [Jl 2,12-18 / SI 50 / 2Co 5,20-6,2 / Mt 6,1-6.16-18]. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo; santa Bernadeta Soubirous (†1879), vg., vident de Lourdes; beat Joan de Fièssole (fra Angèlic), prev. dominicà, pintor; beat Francesc de Regis Clé, prev. paül i mr.

19. ■ Dijous [Dt 30,15-20 / SI 1 / Lc 9,22-25]. Sant Gabí, prev. i mr. (296); sant Conrad de Piacenza, ermità; sant Jordi, monjo; beat Àlvar de Còrdova, prev. dominicà; beata Elisabet Picenardi, vg. servita.

20. ■ Divendres [Is 58,1-9a / SI 50 / Mt 9,14-15]. Sants Nemesi i Potami, mrs.; sant Eleuteri (s. v), bisbe; santa Amada, rel.; beat Maurici Proeta, agustinià, de Castelló d'Empúries; beats Francesc i Jacinta Marto (Fàtima).

21. ■ Dissabte [Is 58,9b-14 / SI 85 / Lc 5,27-32]. Sant Pere Damià (1007-1072), bisbe d'Òstia i doctor de l'Església, cardenal; sant Claudi, mr.; sant Dositeu, monjo. Festa de la Misteriosa Llum de Manresa.

22. ■ † Diumenge vinent, I de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Gn 9,8-15 / SI 24 / 1Pe 3,18-22 / Mc 1,12-15]. La Càtedra de sant Pere, apòstol, celebrada a Roma des del s. iv. Santa Margarida de Cortona, religiosa; santa Elionor o Leonor, reina d'Anglaterra.

DIUMENGE VI DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre del Levític (Lv 13,1-2.45-46)

El Senyor digué a Moisès i a Aharon:

«Si algú té a la pell una inflor, crostes o erupcions que facin tèmmer el mal de la lepra, serà portat al sacerdot Aharon o a un dels seus fills sacerdots.

»Els qui pateixen del mal de la lepra han d'anar escabellats, amb els vestits esquinçats, tapats fins a la boca, i han de cridar: "Impur, impur!" Mentre el mal persisteixi, són impurs, i han de viure sols, fora del campament.»

▶ Salm responsorial (31)

R. *En vós he trobat el meu recer, vós em guardeu del perill.*

Feliç el qui ha estat absolt de la falta / i ha vist sepultat el seu pecat. / Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa, / i dintre seu ja no manté l'engany. R.

M'he decidit a reconèixer la falta, / no us he amagat més el meu pecat. / Tan bon punt m'ho he proposat, Senyor, / m'heu perdonat la culpa comesa. R.

Alegreu-vos, justos, celebren el Senyor; / homes rectes, aclameu-lo. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 10,31-11,1)

Germans, quan mengueu o begueu, o feu alguna altra cosa, feu-ho tot a glòria de Déu. No sigueu mai ocasió d'escàndol, ni per als jueus, ni per als grecs, ni per a l'Església de Déu, tal com faig jo, que en tot procuro d'adaptar-me a tots, i no busco allò que em convé a mi, sinó allò que convé als altres, perquè se salvin. Seguiu el meu exemple, tal com jo segueixo el de Crist.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,40-45)

En aquell temps, es presenta a Jesús un leprós, s'agenolla i li diu, suplicant-lo: «Si voleu, em podeu purificar». Jesús, compadit, el tocà amb la mà i digué: «Sí que ho vull: queda pur». A l'instant la lepra desaparegué i quedà pur. Tot seguit Jesús el va fer marxar, després de recomanar-li seriosament de no dir-ho a ningú, sinó d'anar a fer-se examinar pel sacerdot, oferir per la seva purificació el que Moisès havia ordenat, i certificar així que ja era pur. Però ell, així que se n'anà, començà a proclamar-ho davant la gent i de fer-ho conèixer pertot arreu, tant, que Jesús ja no podia entrar manifestament als pobles, i havia de quedar-se a fora, en llocs despoblats. Però la gent venia a trobar-lo de tot arreu.

▶ Lectura del libro del Levítico (Lv 13,1-2.45-46)

El Señor dijo a Moisés y a Aarón: «Cuando alguno tenga una inflamación, una erupción o una mancha en la piel, y se le produzca la lepra, será llevado ante Aarón, el sacerdote, o cualquiera de sus hijos sacerdotes. Se trata de un hombre con lepra: es impuro. El sacerdote lo declarará impuro de lepra en la cabeza. El que haya sido declarado enfermo de lepra andará harapiento y despeinado, con la barba tapada y gritando: "¡Impuro, impuro!" Mientras le dure la afección, seguirá impuro; vivirá solo y tendrá su morada fuera del campamento.»

▶ Salmo responsorial (31)

R. *Tú eres mi refugio, me rodeas de cantos de liberación.*

Dichoso el que está absuelto de su culpa, / a quien le han sepultado su pecado; / dichoso el hombre a quien el Señor / no le apunta el delito. R.

Había pecado, lo reconocí, / no te encubrí mi delito; / propuse: «Confesaré al Señor mi culpa» / y tú perdonaste mi culpa y mi pecado. R.

Alegraos, justos, y gozad con el Señor; / aclamadlo, los de corazón sincero. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 10,31-11,1)

Hermanos: Cuando comáis o bebáis o hagáis cualquier otra cosa, hacedlo todo para gloria de Dios. No deis motivo de escándalo a los judíos, ni a los griegos, ni a la Iglesia de Dios, como yo, por mi parte, procuro contentar en todo a todos, no buscando mi propio bien, sino el de la mayoría, para que se salven. Seguid mi ejemplo, como yo sigo el de Cristo.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,40-45)

En aquel tiempo, se acercó a Jesús un leproso, suplicándole de rodillas:

«Si quieres, puedes limpiarme.» Sintiéndolo lástima, extendió la mano y lo tocó, diciendo: «Quiero: queda limpio.» La lepra se le quitó inmediatamente, y quedó limpio. Él lo despidió, encargándole severamente: «No se lo digas a nadie; pero, para que conste, ve a presentarte al sacerdote y ofrece por tu purificación lo que mandó Moisés.» Pero, cuando se fue, empezó a divulgar el hecho con grandes ponderaciones, de modo que Jesús ya no podía entrar abiertamente en ningún pueblo; se quedaba fuera, en descampado; y aun así acudían a él de todas partes.

Jesús guareix un leprós. Pintura de Nicolás Florentino (s. xv), Catedral Vella, Salamanca

COMENTARI

Marginat per la lepra

No podem admetre que una persona sigui discriminada i marginada pel fet de tenir la sida, l'ebola o la lepra. Fóra tenir el cor endurit. Després de la intensa jornada de Cafarnaüm, narrada en els evangelis dels darrers diumenges, Jesús es troba de cara amb un leprós que, agenollat, li prega: «Si vols em pots purificar». Cap indicació de lloc en aquest cas. La gentada sembla haver desaparegut de cop i volta. És clar que Marc s'ha volgut fixar només en el cara a cara entre Jesús i aquest malalt anònim, en representació de tots els altres d'arreu del món. El leprós, segons la llei de l'Antic Testament i cultures del voltant, era segregat, sepa-

rat del contacte amb els altres. El malalt de lepra era considerat fora de l'àrea de la salvació, un excomunicat, una mena de cadàver ambulat. La lepra constituïa un símbol que provocava pors i tabús. Cal comprendre el drama humà i religiós de l'evangeli d'aquest diumenge, que es deuria preguntar: «Per què a mi, Senyor?» Alhora colpeix l'originalitat i la força provocativa del gest que ha fet Jesús. El leprós de l'evangeli desafia la segregació en què havia de viure, va amb fe davant Jesús que, compadit, el tocà amb la mà i li diu: «Queda pur». Qui tocava un leprós quedava contaminat per la lepra. Jesús, en canvi, toca el leprós i el torna pur. Després l'envia al sacerdot perquè el torni a inscriure en el context social. Un cop pur

podrà viure lliurement enmig de la societat davant Déu. La joia de la guarició fa que escampi arreu que ha estat guarit de la seva malaltia.

Crist ha vingut a instaurar un nou comportament, ple de misericòrdia, envers el sofriment de l'home, especialment dels més marginats. Guarint el leprós, Jesús es revela com aquell en el qual Déu es fa pròxim del pròxim: pròxim de tots els homes, també d'aquells que són exclosos i marginats. Jesús és una proximitat que supera totes les distàncies; s'ha fet un de nosaltres i ha suprimit les barreres aixecades pel nostre egoisme. I ens ensenya a actuar com ell.

Ignasi Ricart, claretià

CRÒNICA DIOCESANA

Missa a la Residència de Gandesa

L'últim dia de l'any 2014, com tots els últims dimecres de mes, vam celebrar la Missa a la Residència de la Gent Gran de Gandesa, amb un esperit del Nadal. Dues treballadores de la Residència van llegir l'Anunci de l'Àngel als pastors i així començarem la Missa. En acabar es va fer l'adoració del Nen Jesús de la parròquia,

i les guitarres amb els joves van cantar unes Nades que feren de l'últim dia de l'any un dia especial.

Mn. Jordi Centelles Llop
Rector de Gandesa

Nadal-Cat a Campredó

Un any més els dies després de Nadal els xiquets i xiquetes de Campredó van poder gaudir d'uns dies d'activitats, cants, catequesi i festa, com un parc de Nadal, organitzat per la parròquia. 45 nens acompanyats per més de 30 monitors, adolescents i joves, que distribuïnt-se els treballs van organitzar-los els matins del 29 al 31 de desembre amb activitats i entrenaments des de la perspectiva cristiana, donant el sentit del Nadal.

El 30 a la nit van venir els patges de SS.MM. els Reis d'Orient per recollir les cartes dels xiquets, es va representar el Naixement de Jesús i es va passar al temple parroquial per veure els treballs realitzats pels xiquets. Unes jorna-

des que ja s'han fet tradició i marquen una manera diferent de viure el Nadal.

«Vivim per estimar». Vuitena trobada de joves voluntaris a Barcelona

Una cinquantena de joves del bisbat han participat, un any més, d'una enriquidora experiència de voluntariat que ha organitzat la delegació de Pastoral Vocacional, els darrers dies de desembre del 2014. Hem format quatre grups on cadascun d'ells ha visitat el menjador social de les germanes de Calcuta, el Cottolengo i dos residències de gent gran. És una benedicció de Déu poder viure una experiència de servei i estima als germans que viuen situacions difícils en la vida.

Esperem tornar l'any pròxim a fer aquesta experiència a Barcelona. I desitgem durant l'any que tots, joves i adults, visquem servint cada dia als germans en els qui vivim i sobretot en els qui més ho necessiten.

Els joves també volem agrair l'acollida, sobretot la de les germanes Teresianes que ens han allotjat al col·legi de Ganduxer.

Mn. Javier Vilanova

Diumenge de la Sagrada Família. Festa de la família

El 28 de desembre, a la Catedral, amb una Missa presidida pel Sr. Bisbe, celebraven la solemnitat de la Sagrada Família el Patronat Escolar Obrer de la Sagrada Família i la Visita Domèstica de la Sagrada Família.

La dinàmica de fe de la família d'Abraham de la primera lectura, remarcada de nou en la Carta als Hebreus, i el model de la Família de Natzaret, en la presentació de Jesús al temple, de l'Evangeli, motivaren la reflexió de l'homilia:

- La fe, la confiança en Déu, porta a les famílies a confiar més en els seus membres i a afrontar els reptes que se'ls presenten.
- La fe és un regal de Déu a la família, una aventura que la transporta més enllà del seu propi projecte de vida.
- La Gràcia de Déu potencia l'humà, acompanyant la família cristiana en la missió d'acompanyar la vocació dels fills.

Una pregunta final: són les persones més felices lluny del pla de Déu?

Antoni Polo Moya

PALABRAS DE VIDA

Cuaresma: tiempo de verdad

El próximo miércoles, con el rito lleno de sobriedad de la imposición de la ceniza y con el primer ayuno cuaresmal, iniciamos la preparación para la celebración de la Pascua. Es un tiempo litúrgico durante el cual la Iglesia nos quiere ayudar a que vivamos la Pascua «no con levadura vieja (levadura de corrupción y de maldad), sino con los panes ácidos de la sinceridad y la verdad» (1Co 5,8).

Sinceridad y verdad. Dos palabras que nos introducen en el núcleo del tiempo cuaresmal. San Juan Pablo II, en uno de los mensajes de Cuaresma que dirigió a la Iglesia, nos dijo que la Cuaresma es el tiempo de la verdad de nuestra vida. Por ello, os invito a que durante este tiempo, en nuestros momentos de oración, en la escucha de la Palabra de Dios y en la celebración de la Eucaristía, en los tiempos de retiro espiritual y de reflexión, nos acompañen tres preguntas que nos pueden ayudar a descubrir la orientación real que estamos viviendo y la dirección que le deberíamos dar, si es que es necesario introducir cambios en nuestra vida.

¿Cuál es la verdad de mi vida ante Dios? A lo largo de un día, de un modo muchas veces inconsciente, nos hacemos preguntas, que son la expresión de las preocupaciones que tenemos en nuestro corazón. Nos preguntamos por lo que los otros piensan de nosotros, por el éxito de nuestras obras y de nuestros proyectos, etc... Lo que nos inquieta en nuestro corazón se refleja en las preguntas que nos planteamos en nuestra mente. ¿Aparece Dios en ese horizonte de mi vida? ¿Me pregunto alguna vez si lo que hago, lo que pienso, lo que digo o lo que decido sobre mi vida están de acuerdo con su voluntad? ¿Tengo como principal meta vivir en su gracia y amistad? ¿Es Dios el horizonte real de mi vida y de mis actos o es el gran ausente en mi día a día? Si estoy lejos de Dios, ahora es el tiempo de la gracia y de volver a Él.

¿Cuál es mi verdad ante las cosas que me ofrece la vida? ¿Están los bienes al servicio de mi vida o estoy viviendo esclavizado al afán de tener y poseer? La tentación de pensar que la posesión de las cosas conduce a la felicidad es tan falsa como frecuente. Es falsa, porque

cuando ya hemos alcanzado algo que deseábamos inmediatamente aparecen en nosotros nuevas ambiciones. Es frecuente, porque las cosas nos dan una seguridad aparente. El ayuno es un gesto de libertad frente al poder esclavizante de las cosas, un poder que puede cerrar nuestro corazón a Dios y a los hermanos.

¿Cuál es la verdad de mi vida frente al hermano? En primer lugar, frente al hermano con el que necesito reconciliarme. Todos tenemos necesidad de pedir perdón y todos tenemos algo que perdonar a alguien. La Iglesia debe ser un lugar de perdón y de reconciliación. En segundo lugar, frente al hermano necesitado: ¿Estoy dispuesto a compartir lo mío con aquel que tiene más necesidad que yo?

Que la práctica de la oración, el ayuno y la limosna nos ayuden a vivir esta Cuaresma como un tiempo de gracia.

Que el Señor nos acompañe en este camino cuaresmal.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa